

קא א מי פון מלך כל
תקדש ה' :

תורה אור השלם

1. צו את ארצו ואת בניו
לאמר זאת תורת העולה
הוא העולה על מוקדה על
המזבח כל הלילה עד
הבקר ואש המזבח תוקד
בה:
2. וכל ידו ידו ארבעה כלי
שישין ובמזבחה עבד
בזול שמקא ידיו ארבע
ולא איוו יד ומתא בידה
ויאמר לה מה עבדת:
דיאל רב לב

רבינו חננאל

ואקשר וכוון דמדאורייתא
מחצי הלילה חובת הרימה,
הכי מקדמין לה והכי
מאחרין לה ופריך ר' יוחנן
משמע שנאמר כל הלילה
אני יודע שער בקר לילה
הוא, למת הוצרך עוד לומר
עד בקר, אלא הכי קאמר, וכן
בקר לבקרו של לילה, כלומר,
אני ממש כל הלילה אלא בין
מקודם בין מאוחר כן כשר.
ליהיבן יום תורמין את
המזבח בקריאת הגבר או
סמוך לו סמיא, לפי שישן
המזבח משע ודאי ודאי לו
השיריה הוה, ביום הכפורים
דאיכא חולשא (וכ"ג דר"ג)
מקרימין מחצות, ברגלים
שיו קרינתו חובה הורשו
מורוב מקרימין אנאשורות
הראשונה, קרות הגבר ו
אמר קרא גברא? ויאלא אמר
קרא תרנגולא, תניא כבר
ותניא כבר, אבב לחי זמר
גורדא אב קיבולא, כבו משל
הרואי, אבב שיהי (א) (אב)
לשריה גדולים ומו (אנאשית
פטריותא ערב ערב ערב) (אלא)
[ולא] מחזירין עליו, וכן אי
תגרת ליה פוז עמריה, אמר
פעם אחת נשכר ערב בני טובים
אצל בעל הבית שלא היה
מכירו ונתן לו צמר לפצוה,
ועצב הנשכר שהיה לו
הפתחיה, והיריש בעל הבית
וא"ל הניחוח, והשיב לו
מאתר נשכר הנה יפצן
הצמר, גביני ברה, נשכר
קולו כגן פרסאות, וכוון גדול
משוכח ממנו דאמר [מר]
וכבר אמר אנא השם וישמע
קולו ביריחו, שרואו [ו]
פרסאות, וכוון גדול איכא
החולשא דהנתיב, והוא ביום,
שאין חקל נשכר ערב כוון
בלתי, לפי אתר שיהיה כוון
השם בחשאי בקול נמוך
והביעו בעניית אחיו
המכתיב אמר בקול רם חטאי
כו, וישמעתי בקול רם משרבו
אומר השם בקול רם משרבו
הפרישים אל היה אומר אלא
בקול נמוך, ת"ר י קולו וקול
מסוף העולם ועד סופו, קול
גלגל חמה וקול המזבח של
רומי וקול התבונה שצויהא
מן הגוף.

א) ונעתיך ערך פלוגא חסא אבוי
ש"ר לשריה גדולים חסוי ביה
אשכח פתחיה ואפי' ערב לן
וכי וכן ל' כלן י' חיות כ"ר כתיב
הענין עד דכתי קבלה שמי
היה"ו ז' ומת לטוט ממך.

כ:

היבי מקדמין והיבי מאחרין, רש"י לא גרס הכי מאחרין ונראה
לי דשפיר גרס ליה דכיון דזמנו קבוע מהלות ואילך הכי
מקדמין צרגלים וכל יום הכי מאחרין דמשמע שלעולם היו רגילים
למדין בקרות הגבר סמוך לו מלפניו או מלאחריו ואמאי הוא וזיון

מקדמין למזות וכי הכי דתמיד של
שחר ומנו עד ד' שעות ואפ"ה היו
מקדמין צהר המזרח דהיינו מתחילת
זמן שקבעה לו תורה ה"ג אמאי
מאחרין ליה לכתמיהה עד קרות
הגבר: **א"ר יוחנן ממשמע**
שנאמר ב'. לפי גרס רש"י
אלה ופירש דרבי יוחנן מתוך לקראי
היינו דוקא בשירי"א וצ"ה הרמה מקרא
אחריתא נפקא לן דכתיב עד בקר מן
בקר לבקרו של לילה ומוקמינן ליה
בהרמה **ב.** ולא סמוך הכתוב אלא
לחמשים להיות משכמיהו כל מה שיר"ה
לפי הזכיר **ג.** וקשה דקרא דעד בקר
דכתיב בהקטרה הכי מוקמינן ליה
בהרמה ועוד דכלל אספרים גרסי'
אלה ויש פירושים אחרים של רש"י
שפירש בהם דגרסינן אלה ופירש
דרבי יוחנן פלוגא דרבי' וס"ל דכל
הלילה קאי אהקטרה וקאי אהרמה
אלה ויש פירושים אחרים של רש"י
וכשר להרמה אס' יש דש מעוכל'
וגבי הקטרה כתיב בקר מיותר לומר
מן בקר לבקרו של לילה והיינו
בשירי"א לחלות עושה עיכול והכי
מדייש קרא מן השכמה אחת לבקרו
של לילה ובקרו של לילה הוא עמוד
השחר ומנו לן הכתוב בקר אשר
לומר שאין לרין להקטיר מן השכמה
והריס אכל את הקטע ומן אלו
בקר על כרחק הוא חלות לילה שמת
מינה דשכירי חלו בחלות ובדשן
מעוכל דלית ביה ממשא כל הלילה
והריס אכל את הקטע ומן אלו
הלילה והקטיר וכן פירש רש"י כנאן
ובפ' שני דמנינה (דף כ:) דקאמרי
כל הלילה כשר להקטרה קשה אמאי
לא קאמר כשר להרמה וי"ל משום
דבשום פעם לא היו רגילים לתרום
קודם אשמורה הראשונה לא קמני
ליה: **משום** הירושלמי דב"ג: עבדינן
מחצות, משמע דלפי' תרומת הדשן
שהיא עבודת הלילה אינה כשירה אלא
בז' ולהכי מקדמין ליה כדי שיזוץ צין
עבודה זו לעבודת היום **ו.** ורבי"א
פירש דלא גרסי' כ"ג אלא הכי גרסי'
משום חולשא דכהן קודם שהכהן
המורס

וגרס ליה פוז עמריה, אס נשכרת אלל ארס למלאכת יום כל מלאכה שטייל עליה וחסילו
מלאכת נשים עשה לו אף אני מאחר שהמלאכה בפעולותיך אנגמור: ולא מורידין, גנאי הדרשה הוא שארד אני ויקום פחות ממני
לגומרה: גביני כרוו, גביני המכריז: **דאמר מר.** לקמן בפ"ד (דף נט:): **כבר אמר אלה השם.** כבר פעם אחת היה מעשה שהיה כ"ג
מתודה על פרו ביום הכפורים ואמר אלה השם חטאתי וכו' ונשמע קולו ציירחו: **והוא חולשא.** דמעניתא: **והוא יממא.** שאין חקל נשכר
בו כללילה: **והוא חירגא לא שמיא.** והאי פסולת הנסורת הוא נראה צעמוד של חמה דיומא ממש: לא שמיא, קן שמו חקל: אין:

שבעת ימים פרק ראשון יומא

ואי דאורייתא הוא הכי מקדמין גרסינן, ולא גרסינן הכי מאחרין
הלא כל חליו ראוי להרמה ומה לנו אס יאמר: **הכי מקדמין.**
אפילו דשן המעוכל יפה והא אמרת חליו להרמה אלא אף חליו
הראשון כשר לכך: אלא א"ר יוחנן, לא תימא חליו לכך וחליו לכך
אלא הכי דריש הכתוב הכשר כל הלילה

בז' להקטרה שאין מעוכלין כל להרמה
אס יש דשן מעוכל וחלות דעושה
עיכול צבצבים שמשלה צפן האור
מהכל נפקא ממשמע שאמר בהקטרה
כל הלילה על מוקדה איני יודע שעד
הבקר קרוי לילה: **ומה ס"ל עד (ב)** בקר
מן השכמה לבקרו של לילה.
שקרו של לילה הוא עלות השחר
ומנו לן הכתוב בז' בקר אשר לומר
שאין לרין להקטיר מן השכמה ואילך
וכיון שלא נתן זמן צהותו בקר על
כרחק הוא חלות לילה הלכך הואיל
וכל הלילה כשר להרמה קבעו חמשים
זמנה הכל לפי שעה שכל יום
דלא נפישו קרבנות ורז להם היום
בקרוב הגבר סגי: **צוה"כ דהויא**
חולשא ד"ג. שהרי עליו לצדו הוא
מוטל לרין להקטיר לתרום מאשמורה
קרבנות. ורז הדשן במקום המערכה
לרין להעלות את הדשן לתפוח לאתר
ההרמה דתמן דמסתמך תמיד (דף נט:)
מוטל לרין להקטיר לתרום מאשמורה
ללא אבוב לחרי זמר לגרדאי לא
חייא ומפרישנא מאי קריאת הגבר קרא גברא
ולא אמר לי ולא מידי ואת אמרת לי אימא
קרא תרנגולא א"ל מר ניהו רב גינה מר א"ל
אמרי אינשי אי תגרת ליה פוז עמריה איכא
דאמרי הכי א"ל **ו.** מעלין בקראש ולא מורדין
תניא כותיה דרב תניא כותיה דרבי שילא
תניא כותיה דרב גביני כרוו מהו ואלא
עמודו כהנים לעבודתכם ולוים לדוכבכם
וישראל למעמדם והיה קולו נשמע בשלש
פרסאות מעשה באגריפס המלך שהיה **ו.** בא
בדרך ושמע קולו בג' פרסאות וכשבא
לביתו שייגר לו מתנות ואעפ"כ כ"ג משוכח
ממנו דאמר **ו.** מר וכבר אמר אנה השם
ונשמע קולו ביריחו ואמר רבה בר בר חנה
א"ר יוחנן מירושלים ליריחו **י.** פרסי ואע"כ
הכא איכא חולשא והכא ליכא חולשא
והכא יממא והתם ליליא דא"ר לוי מפני מה אין
קולו של אדם נשמע ביום בדרך שנשמע בלילה
מפני גלגל חמה שמנובר ברקיע כחרש המנובר
בארזים והאי חירגא דיומא לא שמייה והיינו
דקאמר נבוכדנצר **ז.** וכל דיירי ארעא **ז.** (בלא)
חשיבין ת"ר אלמלא גלגל חמה נשמע קול
המונב של רומי ואלמלא קול המונבה של רומי
נשמע קול גלגל חמה ת"ר שלש קולות הולכין
מסוף העולם ועד סופו ואלו הן קול גלגל חמה
שאינו כדאי שמהא מתורגמני: אי

הוא חליו חסוי ביה אשכח פתחיה ואפי' ערב לן
וכי וכן ל' כלן י' חיות כ"ר כתיב
הענין עד דכתי קבלה שמי
היה"ו ז' ומת לטוט ממך.

א) והאי דקאמר [קדישין]
קודם לחצות היינו
בבעופלין, מוס' ומס' פו:
ד"ה ויטלן, ב. [דן] קאמר
דחבנתו תן לו להרמת הדשן
בוקר, כלומר שותקין על
בוקר של לילה לצורך
הרמת הדשן, דכתי אלקיט.
ג. כיון דליכא שיעור להוואו
בוקר דמוסיפין על בוקרו
של לילה, אלא בירין לליא
מילתא, מוספין אגן על
בוקרו של לילה כמה שראיה
בעינינו, ס. T. דאמר חזיו
להרמה דאפילו דרשן
המעוכל יפה לא מקדמין.
מוס' פ. H. אם לא משלה
האור ברובו, [ו] היינו דאמר
קרא כל הלילה והקטיר.
רבי"א. I. אם משלה האור
בכולו הרי הוא חסוי מיד
השמש, ר"י הלל, ט. [ו] אחריתו עבדי ליה מאי
מלאכתו ה. F.

א) והאי דקאמר [קדישין]
קודם לחצות היינו
בבעופלין, מוס' ומס' פו:
ד"ה ויטלן, ב. [דן] קאמר
דחבנתו תן לו להרמת הדשן
בוקר, כלומר שותקין על
בוקר של לילה לצורך
הרמת הדשן, דכתי אלקיט.
ג. כיון דליכא שיעור להוואו
בוקר דמוסיפין על בוקרו
של לילה, אלא בירין לליא
מילתא, מוספין אגן על
בוקרו של לילה כמה שראיה
בעינינו, ס. T. דאמר חזיו
להרמה דאפילו דרשן
המעוכל יפה לא מקדמין.
מוס' פ. H. אם לא משלה
האור ברובו, [ו] היינו דאמר
קרא כל הלילה והקטיר.
רבי"א. I. אם משלה האור
בכולו הרי הוא חסוי מיד
השמש, ר"י הלל, ט. [ו] אחריתו עבדי ליה מאי
מלאכתו ה. F.

מסורת הש"ס

א) [בכרת כח, וי"ג, ט] גיר
ע"י שהיה מהלך פלגה
א לקמן לטו, ד. ז' וז' כלה,

הגהות הב"ב

א) רש"י ד"ה ומה מ"ל עד
הבקר כו' מן השכמה ואילך,
נ"ב מן פ"י השכמה האחרת:

מוסף רש"י

א"ר יוחנן, גרס ולא גרסינן
אלא (בבב"ב פ"ח, ט), ממשמע
שנאמר ב', ולמנו קראי
כדכ מיתלי ולאשמיעין
לחלות עושה עיכול שפירי
(שנתקש' ע' זכח"ס טס)
קודם חלות הן ככלל הקטר
ומחלות ואלך לחצוין להרמה
כדכ מיתלי, והרמה
נמשכין למחר קודם חלות
נפקא לן מחאי קרא (ס"ח).
ממשמע שנאמר כל
הלילה, אס נלמד כל
משמע על המקרא שיהא
מעלה אכריס ומקטירין עד
הבקר, מכל הלילה נפקא
לן נאמר אלא לענין הרמה
לומר שמרמין כל הלילה,
והכי קאמר עד הבקר והריס,
לפי הבקר והריס, ולא נתן
שיעור לגבי (ס"ח). וכן שק
לבקרו של לילה, וקריא של
לילה עלות השחר, בקר אשר
מן לו היינו השכמה, ויפן
דליו ומן דלכר אלא של
השכמה, הכל לפי צורך השעה
יש בקר לשעות, הלכך כל
יומא בקרוב הגבר או ממוך
לו לפניו או לחצוין סגי (ס"ח).
ביום הכפורים, שכל
השכמה מוטלת על כהן גדול
ויאמר חולשא ורין להקטיר
וכר (ס"ח). וברגלים
דנפישו ישראל, דקדמי
סיפא ולא הימא קרות הגבר
מנעת בגלגל עד שמימה
עורה מלאה משלאל (ס"ח).
מעלין בקראש ולא
מורדין, מקרא ליענין לה
ממנות פכרי שמי הלס
(בבב"ב פ"ח, ט), וכבר אמר אבא
השם, ולומר וכבר היה
מעשה שהלך קולו עד יריחו
(דקט"ו ס"ד).

מוסף תוספות

א. והאי דקאמר [קדישין]
קודם לחצות היינו
בבעופלין, מוס' ומס' פו:
ד"ה ויטלן, ב. [דן] קאמר
דחבנתו תן לו להרמת הדשן
בוקר, כלומר שותקין על
בוקר של לילה לצורך
הרמת הדשן, דכתי אלקיט.
ג. כיון דליכא שיעור להוואו
בוקר דמוסיפין על בוקרו
של לילה, אלא בירין לליא
מילתא, מוספין אגן על
בוקרו של לילה כמה שראיה
בעינינו, ס. T. דאמר חזיו
להרמה דאפילו דרשן
המעוכל יפה לא מקדמין.
מוס' פ. H. אם לא משלה
האור ברובו, [ו] היינו דאמר
קרא כל הלילה והקטיר.
רבי"א. I. אם משלה האור
בכולו הרי הוא חסוי מיד
השמש, ר"י הלל, ט. [ו] אחריתו עבדי ליה מאי
מלאכתו ה. F.

א) והאי דקאמר [קדישין]
קודם לחצות היינו
בבעופלין, מוס' ומס' פו:
ד"ה ויטלן, ב. [דן] קאמר
דחבנתו תן לו להרמת הדשן
בוקר, כלומר שותקין על
בוקר של לילה לצורך
הרמת הדשן, דכתי אלקיט.
ג. כיון דליכא שיעור להוואו
בוקר דמוסיפין על בוקרו
של לילה, אלא בירין לליא
מילתא, מוספין אגן על
בוקרו של לילה כמה שראיה
בעינינו, ס. T. דאמר חזיו
להרמה דאפילו דרשן
המעוכל יפה לא מקדמין.
מוס' פ. H. אם לא משלה
האור ברובו, [ו] היינו דאמר
קרא כל הלילה והקטיר.
רבי"א. I. אם משלה האור
בכולו הרי הוא חסוי מיד
השמש, ר"י הלל, ט. [ו] אחריתו עבדי ליה מאי
מלאכתו ה. F.

תוס' ישנים

והיה קולו נשמע עד ג' פרסאות, וז"ל והתן [תמיד פ"ח מ"ח] מיריחו היו שומעין קול גביני כוה, מיר"ה וי"ה יוסף כ"ר משה
דודאי היה נשמע עד יריחו, אבל אגריפס שמע עד ג' פרסאות, ולא היראה דמשמע אלא היה נשמע יומא, וי"ה אומר דקול הגבר
של נשמע עד יריחו אבל לא היה שומעין ומכתי (מכתי) אלא עד ג' פרסאות, ואין נראה לרבי דמשמע דהא משמע דהא נשמע
משיטתא דכיון דלא אלא דהויא חולשא ויממא, ולא קאמר שקול דכיוו של כהן גדול היו מבינים ולא של גביני כוה, ונראה לרבי
שחולקת, והכי נמי פליגי הייא דמתיא דכיון דכיון כפול ערך כפול (נט, ט) והייא דמתיא [נט] דקמני מיריחו היו שומעין קול שער
הגדול שנשמא, ובפכר ערך כפול קאמר עד ח' מוחיו שנת, ואין לומר דהוא דלאקמן כפול בעשר (עושה) [הייכל] והייא דהוא שבער
(הייכל) [עושה], דהא קמני הגדול, דהייט שער היכל שיו פותחין קודם חמדי, ואין לחלק נזר שער הגדול לקול שער הגדול,
ועל כן נראה נמי דהק פליגי.

א) והאי דקאמר [קדישין]
קודם לחצות היינו
בבעופלין, מוס' ומס' פו:
ד"ה ויטלן, ב. [דן] קאמר
דחבנתו תן לו להרמת הדשן
בוקר, כלומר שותקין על
בוקר של לילה לצורך
הרמת הדשן, דכתי אלקיט.
ג. כיון דליכא שיעור להוואו
בוקר דמוסיפין על בוקרו
של לילה, אלא בירין לליא
מילתא, מוספין אגן על
בוקרו של לילה כמה שראיה
בעינינו, ס. T. דאמר חזיו
להרמה דאפילו דרשן
המעוכל יפה לא מקדמין.
מוס' פ. H. אם לא משלה
האור ברובו, [ו] היינו דאמר
קרא כל הלילה והקטיר.
רבי"א. I. אם משלה האור
בכולו הרי הוא חסוי מיד
השמש, ר"י הלל, ט. [ו] אחריתו עבדי ליה מאי
מלאכתו ה. F.

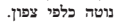
**עין משפט
גז מוצה**

קבא א מיי פ"ג מהל' גלס
הלכה א ופ"ו
מהלכות מומות מת הלכה
ב:
ק' ב מיי פ"ג מהל'
ממזין הלכה ב:
ג מיי פ"ד מהלכות בית
הדין הלכה א והפ"ד
לש:

מוסף רש"י

כלי עין העשוי לנחת
ממזין הלכה ב:
ג מיי פ"ד מהלכות בית
הדין הלכה א והפ"ד
לש:

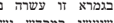
הדרן עלך שבועת ימים

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

רבינו הגנאל

אבל כל כלי עין העשוי לנחת...
אבל כל כלי עין העשוי לנחת...
אבל כל כלי עין העשוי לנחת...

הדרן עלך שבועת ימים

דהא נתנין (בב) ולא ככו גשמים...
דהא נתנין (בב) ולא ככו גשמים...
דהא נתנין (בב) ולא ככו גשמים...

שבועת ימים פרק ראשון יומא

כא:

עשוי לנחת. שאינו מיטלטל וכלי עין לענין תומאה הוקש לשק שנאמר (ויקרא יד) מכל כלי עין א גג או עור או שק וגו' מה שק מיטלטל מלא וריקן אף כלי עין מיטלטל מלא וריקן. ואף על גב דשלחן מלוכה בזהב בטל ציפוי לגביה כדאמרין בשליה חגיגה (כו:) שאני שלחן דקרייה רחמנא עין: **שמגציסין אוסו.** ומראין א אורו לחון: ירעש כלבנון פריו. ירעש פריו של ישראל כפרי הלבנון אלמא יש פירי לבנון ולבנון הוא בית המקדש ומהו הרעש כשהרסו נושגת וכן מקישין זה לזה רועשים ושגשגת קולס: **דקציפוי.** קבועים ועומדים תמיד במקומן: **רבוש לארי.** גחלת שפלה מן השמים צימני שלמה ויהימה על המזבח עד שגח מנשה וסילקה הימה דומה לארי רובץ: **ויוש בה ממש.** שגלגלה שלה: **כי קאמרי.** דמעלה עשן שדקדק קאמריי' בלש הדיוט שהיו מביאין אללה: **ואלנה זו ואכדז.** חקר ה"א. בנצואת חגי (ה) כתבא וצבית שני משעתי קרא: **ארון פפורס וכרוזים.** כוליה מלא מילתא וסבינה לא שרמה זו ורוח הקודש לא הימה בנצויס משנת א) שמים לדריוש ואלין: דחולין. מן הקדחת שהווא כלש ולמלא למיס ואינו חפץ לאכול: **דוחה אש.** ממקומה להלן: **דגבריאל.** שיר להליל חנניה מישאל ועזריה שליטין את הכבשן מצפויס והקדיש מזבחן לשרוף את זורקיהן ולמוכו כדאמרין בעכתי פסחיס (דף קמז): **השעט אלנצו.** כנסהדין הוא צפרק אחד דיני ממונות (דף לה): גצי כיתות של מלאכים שאמרנו לפניו הוא אגוס כל זכרנו: **מואלי י"ט האחרון** של חג שמאחמול מתחמת גזר דינס על גשמי שנה דתתין א) בחד ידונין על המים: נוטה נלפי אפון. שרות דרומית נושגת ופירותיהן מרקביין זאינן יכולין ללוצרן ופוחתין ומוכרין אותן בזול: **הכל שמיס.** שרות לפי הראוי לא הפירות מרקביין ומבוזות הורע מללחת ואין רענ בעולס: **הכל ענצייס.** שהווא רוח המייבש את הרועיס כדאמרין במסכת גיטין (דף גה) אפי' שופתא בקופינא למרא' פריא: **האי מרנס דידוי.** כפויית מגדלת הראויין לשלחן: **הא לן ופא להו.** מורחית יפה לארץ בצל שהיא ארץ להם מומנת מהמנת ארץ הרים ונקעות וממנה ליבש:

כלי עין העשוי לנחת. הוא וכל כלי [עין] העשוי לנחת א"יניו מקבל תומאה ורועיין בפני תומאה אלא מלמד שמגביהו אותו לעולי רגלים ואומרים להם ראו חיבתכם לפני המקום שסילוקו כסדרו שנאמר 'לשום לחם חוב ביום הלוקחו ותו ליכא והאמר רב אשיעי בשעה שבנה שלמה בית המקדש נטע בו כל מיני מגדים של זהב והיו מוציאין פירותיהן בזמנן וכשהיה מונבת בהן נושירין שגא' ירעש כלבנון פריו וכשנכנסו נכרים להיכל יבש שנאמר 'ופרה לבנון אומלל ועתיד הקב"ה להחזירן שנאמר 'פרוה תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...
כבוד הלבנון נתן לה ניסי דקביעי לא קא חשיב השתא דאתית להכי ארון וכו'...

מסורת הש"ס

א) ומניה כו: מגלה כו: ממחוט לו: ב) לקמן דף טו: ג) לקמן דף טז: ד) לקמן דף טז: ט) [מנהגין לה:] כו: ז) כ"ד דף קמ"ו: ח) ובי' דף כו: טו: י) ממחוט ד' פ"ו: יא) [מכרס ה: זע"ל:] יב) בס"א: ומוציאין על [ז"ל דרעב דמכרה פ"א] מבו ויהי בשנת ארבע למינס המגן היה דבר ה' אל זכריהו:] ה) יריה טו:א: ז"ל פכ"ד מה"א.

תורה אור השלם

1. ויתן לו הבקן קדש כי לא יהיה שם לחם כי אם לחם דפנים המוקדים מלפניו יי' לשלום לחם חם ביום הלוקחו.
2. ויהי פסח בר בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פרי יצא מעיר בעשב הרים כי תהיו עב טו ג' שמואל א כ"א ז.
3. ויער בהם וישאו וכל הנהרות התהייב אמלל בשן ויקבל ופרח לבנון אמלל: תוס' א ד
4. פירח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה יתיר הברמל השרדן הפוח יקאו כבוד יי' ויתר אלהינן: ישעיה לה ב
5. ותגלו בני ארץ הבקן אש על המזבח וקרבו עצים על האש: וירא א ז
6. עלה הדר והבאתם עץ ובנו הבית וקרבו עץ ואבן וברכה אפר: ח) חני א ח
7. ותפל אש יי' והאכל את העולה ואת העצים ואת הקאנים ואת העפר ואת הדמים אשר בתעלה לחקרו: מלכים א יח לה

גיליון הש"ס

גמ' וכו' רובים אש וכו' בטיבת. מתרנס כהה כפי בטענותך נקט ממנה ולא נקט כשניה:

מוסף תוספות

- א. והיו הוא כלי של מתנת שמקבל תומאה ואפילו עשוי לנחת. דבכלי עין הוא דבעינן דומיא דשק. לשיב' א. אף כשהוא מצופה. דשיי מניה.
- ב. דיה תמננה. ג. דןיא
- אורים ותומים היו קבועים בחזן. אי' חשן נמי לא היה במקדש שני. והאי אי אפשר לומר. ריי הלנן.

תוס' ישנים

המשה דברים שיש בין מרדש ראשון לשני. כפויט לזר יעקב אתן מהלל וזוים כמו ועודף לחרון כבוד לנאשן ועוד וכו' וכו' ועוד שגסע דברים. וזמיה לאלתרנה עוב ולא ערך. ועוד כי יש לו לזיות שם דברים רמ"ח כנגד רמ"ח אברים שגסלם. כמו שפייט שם אלו חזון בקרב עם מימיה למספר כל נמסו ב' עפור. ואין כי אס רמ"ו. והניה ר"מ ועדף לחרון כבוד לנאשן ועמד ארבע מאות ועשרים ונלמה זו לכבוד אכל לא כלש ועוד ועוד שלש דברים. חזו כמו שמשמע כלן כפויט. ושכן הנשמה שלה היא צבית שני לא קשיתי. ולא מצינו אלא דברים שהיו צפון לצורך המקדש דוקא. כפי' פיר' ראשון / הצנרי' באישון / והבחק אורי' באישון / ותן ז"ל מאתך מענה לשון. ובתורתך האירה עיני / ותור והדר תעשרתי / בפרק שני.

אין אש אכלת ואינה מוקדשת ראשון כן. כלל כל הוא היה מסייעת. ת"ר יש אש אשית הן. יש אש אכלת ואינה מוקדשת ראשון כן. כלל כל הוא היה מסייעת. והתניא וכו'...
אין אש אכלת ואינה מוקדשת ראשון כן. כלל כל הוא היה מסייעת. והתניא וכו'...
אין אש אכלת ואינה מוקדשת ראשון כן. כלל כל הוא היה מסייעת. והתניא וכו'...

6) נבלה דקפוי' וז"ל כות דלומית יפה לייטס פותן שכן חונטין כי המנורה וכו'.

בראשונה כל מי שרואה לתרום. כל כהן שהיה מאמרו צית אב ורואה לתרום הדשן שמחייב מורס ולא היה פייס לדבר: **וצומן שפן מרובין**. הבאים לתרום זה אומר אני מורס וזה אומר אני מורס זה היה משפטו: **רצין ועולין כנעשו**. שהוא שלשים ושמים ארבע: **והל הקודס פן**. ליכנס לתוך חורבן אמות עליונות של כבש הסמוכות לראש המזבח וזה לתרום וזה גורלם: **ואס היו עשיס שויס**. כנטיסתן אין אחד מהן וזה לתרום אל מועתה כולם באלין להטיל גורל ומהו הגורל הממונה על הפייסות אומר לכולם: **הצניעו**. והיארו אכזבוטיכס כל אחד יראה אכזבו דמפסת לקמן כפיקין¹⁰ מקיפין ועומדן כעגולה בל הממונה ונטול מלנפת מעל ראש של אחד מהן וממנו פייס מתמחיל לימנות ומוציא כל אחד ואחד אכזבו למין והממונה אומר כל ששפן כלה זו בן אחד ומוציא מפיו מנין או מלה או שסיס הרבה יותר משהיו סס הכהנים ומתמחיל למנות מזה שנטול מראשו המלנפת ומוציא ואלק מונם¹¹ וזמר חלילה עד סוף המנין ומי שהמנין כלה זו הוא הוכס וכן לכל הפייסות: **אחס** או **מסיס**. כגמלה¹² פריך לה עלה: **ואין שפויס**. אגולד מתקדש. כגמלה¹³ מפרס מפני הרמאן כשקירב המנין לכלות ויבטי למי יכלה ויציא זה העומד לפניו שמי אכזבוט כמי שמינה בשני בני אדם וימהר המנין לכלות זו והממונה כל יצין להי שחס יתול להרחיק אגולד מן האכזבו הרבה ונרלין ככאכזבוט ז' בני אדם: **אלה כפייס**. זה שפייסנו: **ארבע פייסות היו סס**. זו הפייסות ביום נחאפייס לפייס: **גמ' וסא**. עבודה זו של תרומת הדשן: **מעיקרל**. קודס שאירע תקלה כמרוחאס: **מ"ט** לא תקינו לה פייסא. ככל שאר עבודות דמתיני¹⁴ דמתיני שכל תמילתן כפייס היתם: **מעיקרל סנור**. בית דין: **כיון דעבודת לינה היל**. הואיל והוכשר כלילה לא חשיבא ויהי להכניס ולא חמו לאיניו: **עלה: ויהי הקטרס איכריס**. שהוא כשר כל הלילה ומנן גזי פייסות דמתיני¹⁵ (לקמן דף טז). מי מעלה איכריס לכבש ומן הכבש מלנפת: **סוף עבודה ודימא היל**. שאזכר מנור של קרבן שנשחט ביום וזרק דמו ביום לכן חשבוה בשני הכהנים ככל לריב עליה: **למחר אין לריב לקדש**. אם

בראשונה כל מי שרואה לתרום. כל כהן שהיה מאמרו צית אב ורואה לתרום הדשן שמחייב מורס ולא היה פייס לדבר: **וצומן שפן מרובין**. הבאים לתרום זה אומר אני מורס וזה אומר אני מורס זה היה משפטו: **רצין ועולין כנעשו**. שהוא שלשים ושמים ארבע: **והל הקודס פן**. ליכנס לתוך חורבן אמות עליונות של כבש הסמוכות לראש המזבח וזה לתרום וזה גורלם: **ואס היו עשיס שויס**. כנטיסתן אין אחד מהן וזה לתרום אל מועתה כולם באלין להטיל גורל ומהו הגורל הממונה על הפייסות אומר לכולם: **הצניעו**. והיארו אכזבוטיכס כל אחד יראה אכזבו דמפסת לקמן כפיקין¹⁰ מקיפין ועומדן כעגולה בל הממונה ונטול מלנפת מעל ראש של אחד מהן וממנו פייס מתמחיל לימנות ומוציא כל אחד ואחד אכזבו למין והממונה אומר כל ששפן כלה זו בן אחד ומוציא מפיו מנין או מלה או שסיס הרבה יותר משהיו סס הכהנים ומתמחיל למנות מזה שנטול מראשו המלנפת ומוציא ואלק מונם¹¹ וזמר חלילה עד סוף המנין ומי שהמנין כלה זו הוא הוכס וכן לכל הפייסות: **אחס** או **מסיס**. כגמלה¹² פריך לה עלה: **ואין שפויס**. אגולד מתקדש. כגמלה¹³ מפרס מפני הרמאן כשקירב המנין לכלות ויבטי למי יכלה ויציא זה העומד לפניו שמי אכזבוט כמי שמינה בשני בני אדם וימהר המנין לכלות זו והממונה כל יצין להי שחס יתול להרחיק אגולד מן האכזבו הרבה ונרלין ככאכזבוט ז' בני אדם: **אלה כפייס**. זה שפייסנו: **ארבע פייסות היו סס**. זו הפייסות ביום נחאפייס לפייס: **גמ' וסא**. עבודה זו של תרומת הדשן: **מעיקרל**. קודס שאירע תקלה כמרוחאס: **מ"ט** לא תקינו לה פייסא. ככל שאר עבודות דמתיני¹⁴ דמתיני שכל תמילתן כפייס היתם: **מעיקרל סנור**. בית דין: **כיון דעבודת לינה היל**. הואיל והוכשר כלילה לא חשיבא ויהי להכניס ולא חמו לאיניו: **עלה: ויהי הקטרס איכריס**. שהוא כשר כל הלילה ומנן גזי פייסות דמתיני¹⁵ (לקמן דף טז). מי מעלה איכריס לכבש ומן הכבש מלנפת: **סוף עבודה ודימא היל**. שאזכר מנור של קרבן שנשחט ביום וזרק דמו ביום לכן חשבוה בשני הכהנים ככל לריב עליה: **למחר אין לריב לקדש**. אם

תוס' ישנים
 מתיני¹⁶ בזמן שוקן מרובין רצין בכבש ב' וזמנה כיון דעברה סוף דלמתיני כגמלה¹⁷ אין פן רצין והאמרינן מתיני¹⁸ כדכתיב (פס' י"ד) גזי מלה מי ששומד ומתפלל אין להסוות גזיני¹⁹ חמין אמרינן ר' שמואל ר' יוה אל אמר כדמלכאס ויהי אמר ככתיב מלן דלמח ככתיב שחי ונוכחין עקב ככל גול דכמי²⁰ שמתה על מנחה מעלה כמעלה על מנחה מי כיון שנשחט היתך מיישרין גזיני²¹ כל שכן בשעת מפלה מנחה ואין נראה למח דלתיב היל גולד קמחי. ופאס כיון עלה גזיני עקוב עבודה כמו כדכתיב איכריס לכבש יתול קרין. ו' מי קרין עקב ככל גולד (לקמן דף טז) ומתרין ללמ ענין זה ומתרין על עקב היל גולד דלמתיני ככתיב (נב' ב) לא תקינו לה פייסא. כיון דעבודת לינה היל הואיל והוכשר כלילה לא חשיבא ויהי להכניס ולא חמו לאיניו: **עלה: ויהי הקטרס איכריס**. שהוא כשר כל הלילה ומנן גזי פייסות דמתיני¹⁵ (לקמן דף טז). מי מעלה איכריס לכבש ומן הכבש מלנפת: **סוף עבודה ודימא היל**. שאזכר מנור של קרבן שנשחט ביום וזרק דמו ביום לכן חשבוה בשני הכהנים ככל לריב עליה: **למחר אין לריב לקדש**. אם

בראשונה פרק שני יומא

כב.

בראשונה כל מי שרואה לתרום ב'. שאני מינא ממיקס. תמנה לי אמאי לא משני לעבודת איכריס ופדריס כשירה ציוס ולהכי תקינו רבנן פייסא ללא לימח לאיניו כיון דכשירה ציוס ומצינא להו דלכמי ליכא אונס שינה וי"ל דשפיר פריך דלא כל מי שמעלה איכרי תמיד דלא צין העריכס ומכבש המזבח היה לריב להיות ייעור כלילה עד שיתעלכו שאס יפקעו מעל מנזח שיחוריס למערכה ולהכי פריך דלכי לא חזיבי להו ולא שפתי דלחו כעגולה שהיו לריב להיות ייעורין זימנין עד חלות כלי ללמדורי פוקעין דידהו:

בראשונה כל מי שרואה לתרום את המזבח תרום ובזמן שהן מרובין רצין ועולין בכבש כל הקודם את חבריו בארבע אמות וזה היו שניהן שוין¹ הממונה אומר להן הצניעו ומה הן מוציאין אחת או שתיים ואין מוציאין אגולד במקדש מעשה שהיו שניהם שוין ורצין ועולין בכבש ודחף אחד מהן את חבריו ונפל ונשברה רגלו ובזמן שלא בית דין שבאין לידי סכנה התקינו ויהי תורמין את המזבח אלא בפייס² ארבע פייסות היו שם וזה הפייס הראשון: **גמ'** והוא מעיקרא מאי מעמא לא תקינו לה רבנן פייסא מעיקרא סבור כיון דעבודת לילה היא לא לידי סכנה תקינו לה פייסא והרי איכריס ופדריס עבודת לילה היא ותקינו לה רבנן פייסא³ סוף עבודה דימא היא היא נמי תחלת עבודה דימא היא⁴ דאמר ר' יוחנן קידש שכבר קידש מתחילת עבודה אימא שכבר קידש מתחילה לעבודה איכא דאמרי מעיקרא סבור כיון דאיכא אונס שינה לא אתו כיון דחזו דאיתו נמי לידי סכנה תקינו לה רבנן פייסא והרי איכריס ופדריס דאיכא אונס שינה ותקינו לה רבנן פייסא שאני מינא ממיקס ותקנתא להך גיסא הואי תקנתא להאי גיסא הואי דתניא⁵ דימי שוכה בתרומת הדשן⁶ (יובה) כבידור מערכה ובשני גזירי עציס אמר רב אשי שתי תקנות הוו מעיקרא סבור לא אתו כיון דאיתו כיון דאתו נמי לידי סכנה לא פייסא כיון דמתרימי לן הדר תקינו להו מי שוכה בתרומת הדשן יוכה כבידור מערכה ובשני גזירי עציס כי היכי דניתו וניפייסו: **ובזמן שהן מרובין וכו':** אמר רב פפא פשימא לי ארבע אמות דארעא לא רצין ועולין בכבש תנן קמייתא נמי לא רצין ועולין בכבש תנן והדר כל הקודם את חבריו דביני בניי נמי לא דלא מסיימא מילתא פשימא לי דגבי מוצב בתן בעי רב פפא ארבע אמות שאמרו בהדיה אומה יסור ואמרו סובב אה

שתי תקנות הוו. תמנה לי מנא ליה שמי תקנתו הוו ליתמ מעיקרא סבור דלא חמו כיון דחזו דלחו וקאמו נמי לידי סכנה והולכיו לתקן פייסא אמרו אס נתקן פייסא אי"כ יהו מנענין מלנזח דלימרו מי יימר דמתמרי לן ומקנו כשהילי שעמא דתקיני פייסא כל מי שוכה כתרומת הדשן דלחיו נמי כבידור מערכה וצטקידו שני גזירי עציס וי"ל ללא דוקא קאלמ שמי תקנות בתרי זימני אלל דילמא כמד זימנא וקרי להו שפיר שמי תקנות כיון דתקנת הפייס משוס דנפישי דלחו הוא הוה ומסוס מינא דילמא שמי תקנות כיון דתקנת הפייס שוכה כתרומת הדשן זוכה כבידור מערכה וכו' קרי ליה שפיר שמי תקנות אפילו אי כמד זימני דתקיני להו ואע"ג דלישמא דכיון דתקיני פייסא לא חמו משמע דבתר פייסא תקינו להו אין לחוש דלא דק כולי האי בלישניה כי רב אשי מפרש הענין אללו הוא בתרי זימני ומיילא נוקמא נמי כמד זימנא אי נמי י"ל דתקיני מי שוכה כתרומת הדשן זוכה וכו' ולא קאלמ מי שזינה כתרומת הדשן זוכה כבידור מערכה וכו' שמע מינה דלאו כמד זימנא ויקלן אלל הכי הוא מעשה כיון דחזו דלא חמו ופסע אחת היה שלל בלא אלל מועטין ולא היו לשם לחורס אלא שזכו כמדרין המערכה לחורס⁷ שזכה מי שוכה כתרומת הדשן זוכה כבידור מערכה והמס דתשלומין כ"ו. ואוקמנא ד' אמות של כבש הסמוכות למזבח ומביציא אמה יסור ואמרו סובב ככלל ארבע אמות הללו הן אי לא ועלמה בתקין יירושלמי א"ר יוסי ר' בון בפרוש תני ה' חייא כל הקודם את חבריו בתוך ארבע אמות למזבח וכו'.

מתיני¹⁶ בזמן שוקן מרובין רצין בכבש ב' וזמנה כיון דעברה סוף דלמתיני כגמלה¹⁷ אין פן רצין והאמרינן מתיני¹⁸ כדכתיב (פס' י"ד) גזי מלה מי ששומד ומתפלל אין להסוות גזיני¹⁹ חמין אמרינן ר' שמואל ר' יוה אל אמר כדמלכאס ויהי אמר ככתיב מלן דלמח ככתיב שחי ונוכחין עקב ככל גול דכמי²⁰ שמתה על מנחה מעלה כמעלה על מנחה מי כיון שנשחט היתך מיישרין גזיני²¹ כל שכן בשעת מפלה מנחה ואין נראה למח דלתיב היל גולד קמחי. ופאס כיון עלה גזיני עקוב עבודה כמו כדכתיב איכריס לכבש יתול קרין. ו' מי קרין עקב ככל גולד (לקמן דף טז) ומתרין ללמ ענין זה ומתרין על עקב היל גולד דלמתיני ככתיב (נב' ב) לא תקינו לה פייסא. כיון דעבודת לינה היל הואיל והוכשר כלילה לא חשיבא ויהי להכניס ולא חמו לאיניו: **עלה: ויהי הקטרס איכריס**. שהוא כשר כל הלילה ומנן גזי פייסות דמתיני¹⁵ (לקמן דף טז). מי מעלה איכריס לכבש ומן הכבש מלנפת: **סוף עבודה ודימא היל**. שאזכר מנור של קרבן שנשחט ביום וזרק דמו ביום לכן חשבוה בשני הכהנים ככל לריב עליה: **למחר אין לריב לקדש**. אם

מתיני¹⁶ בזמן שוקן מרובין רצין בכבש ב' וזמנה כיון דעברה סוף דלמתיני כגמלה¹⁷ אין פן רצין והאמרינן מתיני¹⁸ כדכתיב (פס' י"ד) גזי מלה מי ששומד ומתפלל אין להסוות גזיני¹⁹ חמין אמרינן ר' שמואל ר' יוה אל אמר כדמלכאס ויהי אמר ככתיב מלן דלמח ככתיב שחי ונוכחין עקב ככל גול דכמי²⁰ שמתה על מנחה מעלה כמעלה על מנחה מי כיון שנשחט היתך מיישרין גזיני²¹ כל שכן בשעת מפלה מנחה ואין נראה למח דלתיב היל גולד קמחי. ופאס כיון עלה גזיני עקוב עבודה כמו כדכתיב איכריס לכבש יתול קרין. ו' מי קרין עקב ככל גולד (לקמן דף טז) ומתרין ללמ ענין זה ומתרין על עקב היל גולד דלמתיני ככתיב (נב' ב) לא תקינו לה פייסא. כיון דעבודת לינה היל הואיל והוכשר כלילה לא חשיבא ויהי להכניס ולא חמו לאיניו: **עלה: ויהי הקטרס איכריס**. שהוא כשר כל הלילה ומנן גזי פייסות דמתיני¹⁵ (לקמן דף טז). מי מעלה איכריס לכבש ומן הכבש מלנפת: **סוף עבודה ודימא היל**. שאזכר מנור של קרבן שנשחט ביום וזרק דמו ביום לכן חשבוה בשני הכהנים ככל לריב עליה: **למחר אין לריב לקדש**. אם

עין משפט ור מוצה

א א מיי פיד מהל תמדין הלכה ג ב ב מיי פיה מהל הלכה: ג ג מיי פיה מהל ביהל מקדש הלכה ט ד ד מיי פיד מהל ממדין הלכה ה:

רבינו הגנאל

בראשונה כל מי שרואה לתרום את המזבח תרום כ"ו. לר"י סנהדרי, שהיו דוחקין ומשכרין זה את זה. ומפי מה לא היקפו פייס לתרומת הדשן משום דעבודת לילה הוא ולא אתו איכריס ופדריס שפקעו מעל המזבח כלילה כשחזרין ע"י המזבח דעבודת לילה היא והא תקונן פייס. ודחוקין האי סוף עבודה דימא הוא. (ואקשינן) הא נמי תחלת עבודת הדשן היא. דא"ר יוחנן קידש ידיו לתרומת הדשן למחר אין צריך לקדש שכבר קדש מתחילת עבודה. ודחוקין האי סוף עבודה דימא הוא. (ואקשינן) הא נמי תחלת עבודת הדשן היא. איכא דאמרי כ"ו. ופשוטה היא. שמי מינא ממיקס. המחזיר איכריס ופדריס יושב ושומר ועדיין לא ישן. והבבבסק להריס תרומת הדשן כבר ישן ורוצה עכשיו לעמוד משנתו, וקשה הוא המבבסק לעמוד ושומר ממי שיושב ומשומר ויבועתו אתר שמי לישן. ואמרינן וכו' מפני שחיו באין הורה ומשכרין זה את זה. על זה הורה תקנת הפייס. לא היתה תקנתה אלא מפני שלא יו באין. והלא תראה שחייבו לה עבודות אחרות דחייבו מי שוכה בתרומת הדשן זוכה כבידור מערכה (ובשני גזירי עציס. ואמר) שני תקנות היו מעיקרא סבור אתו כ"ו. פשוטה היא. כל הקודם את חבריו לתוך ארבע אמות וכו'. (י' דברים) נאמר בירומלים כי בבא קמא בסוף פ' מרובה מידת תשלומין כ"ו. ואוקמנא ד' אמות של כבש הסמוכות למזבח. ומביציא אמה יסור ואמרו סובב ככלל ארבע אמות הללו הן אי לא ועלמה בתקין יירושלמי א"ר יוסי ר' בון בפרוש תני ה' חייא כל הקודם את חבריו בתוך ארבע אמות למזבח וכו'.

תוס' ישנים

מתיני¹⁶ בזמן שוקן מרובין רצין בכבש ב' וזמנה כיון דעברה סוף דלמתיני כגמלה¹⁷ אין פן רצין והאמרינן מתיני¹⁸ כדכתיב (פס' י"ד) גזי מלה מי ששומד ומתפלל אין להסוות גזיני¹⁹ חמין אמרינן ר' שמואל ר' יוה אל אמר כדמלכאס ויהי אמר ככתיב מלן דלמח ככתיב שחי ונוכחין עקב ככל גול דכמי²⁰ שמתה על מנחה מעלה כמעלה על מנחה מי כיון שנשחט היתך מיישרין גזיני²¹ כל שכן בשעת מפלה מנחה ואין נראה למח דלתיב היל גולד קמחי. ופאס כיון עלה גזיני עקוב עבודה כמו כדכתיב איכריס לכבש יתול קרין. ו' מי קרין עקב ככל גולד (לקמן דף טז) ומתרין ללמ ענין זה ומתרין על עקב היל גולד דלמתיני ככתיב (נב' ב) לא תקינו לה פייסא. כיון דעבודת לינה היל הואיל והוכשר כלילה לא חשיבא ויהי להכניס ולא חמו לאיניו: **עלה: ויהי הקטרס איכריס**. שהוא כשר כל הלילה ומנן גזי פייסות דמתיני¹⁵ (לקמן דף טז). מי מעלה איכריס לכבש ומן הכבש מלנפת: **סוף עבודה ודימא היל**. שאזכר מנור של קרבן שנשחט ביום וזרק דמו ביום לכן חשבוה בשני הכהנים ככל לריב עליה: **למחר אין לריב לקדש**. אם